

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3/4 10 „
1/2 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: „Ono novo kazipot po Gorickem in Gradiscanskem“ in dvakrat letno „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po letit-vrstah: če tiskano 1-krat 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Ljudska volja.

Opetovano smo povdarjali, da naj se vrši ob bližnjih deželnozborskih volitvah ljudska volja, ki je le ena!

Proti tej volji so ravnali tisti, ki so hoteli deliti in cepiti, ki so precenjevali svoje moči, ki so hoteli z glavo skozi zid. Ljudska volja se je upirala in danes lahko rečemo, da je zmaga la.

Prav tako! Le ta ljudska volja kaže pravo pot, ki vede nas do še lepšega uspeha nego je bil lani. Po celi deželi se mora razvneti sedaj veselo gibanje, živahno voljno delovanje, da stopimo na volišče počvršeni, jaki, pogumni, v še večjem številu, kakor lani, z upom v srcu, da mora dobiti ljudska volja na dan volitve pravega izraza v izvolitvi mož, katere smo si zbrali.

Skupaj, v eno vrsto, dolgo, dolgo, vsi protiklerikalni življi v deželi, glasovnice v roko in na volišče. Deželni zbor in odbor morata dobiti drugo lice, spremeniti se mora tam vse, kar treba spremeniti. Deželna uprava naj bo v rokah vestnih mož ne pa v rokah jednega samega človeka, drugorodnega našega krutega sovražnika, pred katerim trepetajo sedanji slov. deželni odborniki. Ljudskega zastopstva v pravem pomenu besede hočemo v deželni hiši, dela za ljudstvo ne le iskanja osebnih koristij in polnjenja žepov z ljudskim denarjem, kakor se to godi dandanašnji. —

Ljudska volja se je oglašila takoj ko so bile razpisane nove volitve. Posamezniki so se stavljali v kruto nasprotje ž njo: bilo je polno posvetovanj, ugibanj, upoštevanja malenkostnih razlogov, slepega strankarstva; da, nekateri so hoteli dreti v pogubo na vsak način. Ljudska volja pa se je oglašala vedno krepkeje in s svojim polnim glasom se je pojavila, ko so bile homatije in sloveča pogajanja na vrhu. Tu se je moglo takoj presoditi, da ne bo nič s pogajanj, katera je tako prefrigano razpletal stari lisjak dr. Gregorčič. Pa tudi bi se bil smejal cel svet onim, ki bi se bili dali ujeti v nastavljene zanj-

ke! Ljudska volja je ostala le ena, in ako bi se bilo kaj storilo proti njej, bi bili ostali pogajatelji sami, ljudska volja pa bi bila šla preko njih naprej in jih porazila z nasprotniki skupno.

Ljudska volja pa je kazala zajedno tudi na kandidate. Ali ni naravno, če se postavi zopet iste moče za kandidate, katerim je že priporila znano ljudska volja ali so bili nasprotniki tako peklensko hudobni, da niso pripustili deželnemu zboru do dela, samo zato, ker se ni moglo upoštevati njihovih neopravičenih zahtev? S hudobijo so razbili deželni zbor ter vzročili našemu ljudstvu neizmerno škodo. Zato pa naj se ta hudobija maščuje nad njimi!

Naši poslanci so bili izvoljeni lani za dobo šestih let. Mandati pa niso ugasnili po njihovi krivdi; torej naj se jim da zopet mandate! Ljudska volja je kazala, kak mora biti nastop za volitve, ter s tem vspodbujala že samo po sebi umevno tudi na določitev gledé kandidatov. Tej ljudski volji se morajo ukloniti tudi vsi oni, ki so kazali toliko apetita do »agrarnih« mandator.

Zmagala je razsodnost. Živela razsodnost in ljudska volja, katera naj doseže na dneve volitve popoln svoj namen!

Gospodarsko obrambno društvo.

V »Slov. Braniku« čitamo:

»Naša Straža« je mrtva, živela »Naša Straža«! To zavest smo vsi imeli, ko so nesli k pogrebu nekaj nadobudno obrambno organizacijo. Prav je bilo, da so jo pokopali. Jaz štejem v zaslugo drju Krišperju, da je imel pogum izreči javno, da društvo, ki mu je bil predsednik, ni bilo življenja sposobno, in je zato bolje, da ne živi in s svojim življenjem ne ovira nastanka nove organizacije, ki naj bo naša straža na meji.

Dne 8. velikega srpana t. l. smo izvolili na skupščini družbe sv. Cirila in Metoda pripravljalni odbor za gospodarsko obrambno društvo. Ni dvoma, da ta odbor spravi v trajno življenje nov krepk organizem.

zdaj vidim, da se v nobenem oziru ne razlikujete od vsakdanje, brezčutne množice.

Henrik se je stresnil; s temi besedami je deklica globoko ranila njegovo nečimurnost.

»Da to niso očitanja?« je vskliknil jezno. »Hvala vam za tak slavospev!«

»To niso očitanja, Henrik! Samo vso krivdo svoje nesreče hočem zvaliti z vaše vesti na svoja bedra. Saj ni vaša krivda, da sem videla v vas mavrične ptiče svojih detinskih sanj, da se svetite zunaj v nebeškem blesku, znotraj pa niste drugega kakor žalostni zemeljski prah. Resnica je, da ste me varali; če bi bili zagrešili svojo laž iz ljubezni do mene, bi vam bila za njo hvaležna; toda da sem bila sama vaša igračka, neljubljen predmet — glejte, to mi trga srce. Toda tudi to vam odpuščam. — Vrnite se v naročje svoje rodbine, bodite srečni; prizadevala si bom, da vas pozabim.«

Njen glas se je tresel bolesti, in temno oko se jej je vpiralo v večerno nebo, kakor da prosi usmiljenja. Henrik je bil ginjen; nehote jo je prijel za roko, s katero mu je zamahnila v slovo, in deklica ta trenutek ni imela dovolj moči, da bi izmaknila svojo roko iz njegove; da, nehote je

Široki namen tega obrambnega društva bo ta, da gospodarsko osamosvoji Slovence na meji, da ostane slovenski svet ohranjen slovenskim posestnikom, da se bode kmet mogel ustavljati vabljivim sirenám, ki ga hočejo spraviti z rodne grude, da se bo utrdilo slovensko meščanstvo, da bode stregel slovenskemu prebivalstvu le slovenski obrtnik in trgovec in tudi, da naš slovenski delavec ne bo izmognan po tujcu.

Kako bo novo društvo vse to hotelo doseči, to je težko danes tu popisati. V vsakem kraju in slučaju bo treba delati po svoje. Südmark je že milijone vrgla med nas; res jo na jezikovni meji poznamo skoro ob vsakem koraku; a ni vselej povsem premišljeno to njeno delo, marsikdaj nasede spekulantom in sebičnejšem. Previden bo torej moral biti novi odbor, da bo naša mala sredstva obračal le na pravo mesto. Tu bo treba parcelirati in posredovati posojila slovenskim naselnikom, tam skrbeti za nizko obrestno mero hipoteknih posojil, drugod zopet ustanoviti domači denarni zavod, nekje podpreti trgovca s ceninim blagom in kreditom, obrtnika opremiti z orodjem, organizovati delavstvo, prirediti gospodarska predavanja, nekam spraviti slovenske letovčarje itd. itd. Podrobnega dela dovolj! Za delokrog se nam ni bati.

Težja pa je stvar glede dohodkov. Naša šolska družba ima že zdaj toliko izdatkov, pri tem pa za bodoče tak šolski načrt, da bo rabila še mnogo več denarja, kakor danes. Lani smo imeli v družbi sv. C. in M. 136.000 K dohodkov, letos jih bo več; a ne bo mi treba mnogo praviti, da razvidi vsakdo, da nam kmalu ne bo zadostalo letnih 200.000 K, da, 300.000 K in celo ne pol milijona kron. Samo v prvi vodstveni seji, ki se je vršila po veliki skupščini na Jesenicah, so bili storjeni sklepi — nujni, neobhodni sklepi, ki obremene družbo za več kakor 200.000 K! Nova obrambna organizacija bo torej morala iskati povsem novih virov. Zanašam se, da jej bodo stali slovenski denarni zavodi krepko na strani, da se bo dalo marsikje tudi kaj zaslužiti osobito na blagu in da bo vsaj nekaj pokrila članarina in darežljivi-

celo sklonila svojo glavo k njemu, kakor da jo hoče položiti na njegovo ramo. Ta slabost je trajala le trenutek, ta trenutek je bil usodni.

Jurij, ki je vedel za ta sestanek in je opazoval ves prizor iz goščave, kamor se niso slišale njune besede, je ta trenutek planil iz svojega skrivališča. Oči so se mu zopet svetile tako strašno kakor včeraj na vrtu. Noemi je kriknila, Henrik je izpustil njeno roko.

»Kdo ste? Česa iščete tu?« ga je nahlutil Henrik. Jurij se je zasmeljal.

»Kdo sem? Česa iščem? To deklico iščem, družico svoje mladosti, za katere ženina sem se smatral —«

»Ah,« je vskliknil gospod Rybinski prezirljivo. »Gospodična ima torej žene! Jaz tepec sem si domneval, da sem varal nedolžno deklico, očital sem si to in pri tem sem bil sam smešno speljan za nos. Izborna znate igrati ulogo nesrečno ljubčih, gospodična! In gospod ženin gotovo zahteva kako odškodnino. No, bomo videli. Med tem z Bogom!«

Odhitel je. Noemi je pozabila na vse, kar se je pravkar zgodilo, čutila je samo, da jej ljubljena roka neusmiljeno zadaja kruto rano, in napol blazna vsled boli in strasti je kriknila: »Robert, jaz te ljubim!«

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upraviništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorici.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravištvu.

»PRIMOREC« izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Atrč, Gledališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hova ski, na Goriškem; Peter Krebelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Srdagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

vost slovenskih javnih zastopov, društev in posameznikov.

Najtežja bo stvar z osebami, ki bodo v tem novem zavodu delale. Ljudi, ki jočejo nad usodo slovenskega naroda, je pri nas obilo. A za delo prijeti in pri njem vztrajati, takih ljudi nimamo v prevelikem številu. Apeliram na mlajše moči osobito na številno uradništvo naših gospodarskih zavodov, da se oklene novega društva. Toliko še zdravih ljudi sedi po gostilnah, ki bi lahko na tem novem hvaležnem polju pokazali svoje znanje in pridnost. Toliko lahko rečem, če se bo pri nas še nadalje moralo vse delo valiti na ene in iste osebe, se mora enkrat vse skupaj podreti. Upam tedaj, ko izide od pripravljalega odbora prvi klic k pristopu, da se oglasi mnogokdo, ki bi zahteval tudi delež na delu in trudu. Ni treba, da bi bil kdo »doktor« ali kaj podobnega, samo da je poizrtvovalen in da zna delati v organizaciji. Če se nam posreči najti takih ljudi, potem se ne bojim za novo obmejno stražo. Branili in borili se bomo v našem »Braniboru« uspešno za osvoboditev slovenstva.

Dr. Gregor Žerjav.

DOPISI.

Iz ajdovskega okraja.

Brie. — Dne 12. t. m. to je v nedeljo popoldne priredi podružnica sv. C. in M. v Brjahi veliko veselico. Gosp. nadučitelj Poniž se že dolgo trudi s petjem, katero bo vodil in spremljal pri slavnosti. Peli bodo »Pri zibelci«, mešan zbor Volaričev kakor tudi ženski zbor istega »Divja rožica« s spremljevanjem in dvospev »Slovenskim mladencam«. Tudi solospjev za sopran »Zora vstaja« iz Rokonjačev bo na odru; vodil in spremljal bo to g. Slejko, abiturijent iz Vel. Žabelj. Za igro »Dve tašči« se pridno pripravljajo. Med točkami in po veselici bodo vdajali tamburaši iz Dobravelj pod vodstvom g. Frana Mrmolje. — Vdeležita se tudi pevska zbor iz Šmarji naše veselice in nastopita tudi na odru.

Ker ima slavnost preblag namen, tržba, da se žrtvujemo. Za svojo kri, za se

Toda Henrik je bil že za kapelo in si žvižgal veselo pesmico. Jurij, v katerem je vzbudil strasten Noemin krik blazno ljubosumnost, je zamahnil z bliskajočim se nožem in planil za odhajajočim.

Opazivši to, je skočila Noemi hitro s stopnic kapelice in se vrgla Juriju z razprostrtimi rokami na pot. Jurij, ki ga je ta novi dokaz njene ljubezni do Henrika razjaril še bolj, je zaškripal z zobmi in jej z divjim krikom: »Torej umrita oba!« porinil nož v prsi. Manassé je skočil iz svojega skrivališča in vjel omedlevaljočo deklico v naročje. Jurij je stal kakor primrznjen k tlom, lasje so se mu ježili. Veličastna noč je bila razprostrta nad pokrajino; slišati ni bilo drugega kakor šepetanje listja v gaju in iz daljave veselo Henrikovo žvižganje.

Naenkrat se je zagrabil Jurij z obema rokama za glavo. Pred njim v nočni temi se je pokazalo dvoje krvavih, slepih oči, strašno izbuljenih, — oči, pri katerih pogledu mu je zastala kri po žilah. Zbežal je; ni vedel, ali zasleduje tekmeča ali beži pred samim seboj; dirjal je po pobočju in si zakrival obraz z dlanmi. Toda neprestano je videl pred seboj one grozne oči, in tisoč glasov je klicalo okoli njega: »Ne ubijaj!«

Mavrični ptič.

Češki napisal Julius Zeyer.
(Konec.)

»Stojte, Henrik!« je vskliknila deklica proseče, in gospod Rybinski je nehote obstal. »Nisem vchnila za vami; ne vprašajte me, na kakšen način sem izvedela za vašo skrivnost — to je brez pomena. Nisem prišla, da bi vam kaj očitala, ampak hočem se samo z nekoliko odkritostnimi besedami posloviti od vas na veke.«

Za trenutek je obmolnila, nato pa je nadaljevala: »Henrik! Ena sama noč je naredila iz mene starko, potisnila mi je kruto preteklost v megleno daljavo. V eni sami noči so se razpršili vsi moji sni, in upanje, enako zlatemu gradu na oblakih, na katero sem bila navezana s celo svojo dušo, se je porušilo pred menoj v pusto razvalino. Ko sem vas videla prvič, obdanega od gledališke krasote, me je očarala vaša ponosna lepota; zdaj vem, da te vaše telesne vrline nimajo več vrednosti kakor drobci stekla, katere ste tedaj nosili na glavi kot demantno krono. Tedaj sem mislila, da ste vzvišen človek, zdaj,

in svoje rodne brate dela, milo našo dego trga iz rok lačnemu tujcu na meji, ki preži na nas, kdor podpira človekoljubno stremenje družbe sv. C. in M. Zato pa na svidenje v nedeljo popoldne v prijaznih Brjahi na dvorišču gosp. Ignaca Pečenka! — Razen na bližnjo okolico Rihemberk, Preserje, Žablje itd. računamo tudi na Dornberg in našo zavedno metropolo Ajdovščino. Na svidenje! Udana ženska družnica sv. C. in M. v Brjahi.

Rogaški vrelec „Styria“ zdravilna voda proti

želodčnim oteklinam in krčam, **Zdravniško**
Brigt oven vnetju obisti, **prilporočano!**
katarju v grlu in vratu;
proti želodčnemu in črevesnemu katarju,
izvrstni boleznim v mehurju, zapčenosti,
uspehi! boleznim na jetrih.

**Zaloga pri fnt. Jeretiču in fl.
Seppenhofnerju v Gorici.**

Odčitje Volaričevega spomenika v Kobaridu.

Redka slavnost je bila na praznik 8. t. m. v naših gorah, — odčitje spomenika rano umrlemu skladatelju Andreju Volariču v Kobaridu. — Spomenik iz kamna sredi prijaznega trga zaslužnemu možu, — to je prav redek dogodek za Slovence na sploh, toliko bolj za naše hribe!

Že na predvečer je došlo v Kobarid veliko zunanjih gostov: iz Trsta in okolice, iz Gorice in okolice, s Krasa itd. — Večji del tujih gostov pa je prišel dopoldne, največ iz Gorice, ki je bila prav častno zastopana (okoli 70 oseb). Iz Gorice je došla deputacija Goriškega Sokola, kateri se je pridružilo še par Sokolov iz Cerkna; dalje »Pevsko in glasbeno društvo«, ki je poslalo del svojega moškega zbora, zastopniki slovenskega bralnega in podpornega društva, kolesarskega društva itd. Obilno so bila zastopana učiteljsko društvo tržaško, sežansko, goriško in tolminsko; iz Devina, kjer je pokojnik služboval in bil pokopan, je došla deputacija županstva in društva »Ladija«; iz Tolmina sta došli obe narodni društvi s svojimi krasnimi zastavama; videli smo zastopnike iz raznih krajev goriške okolice, Vipavske doline, s Kanalskega in Bovškega. — Izven naše dežele je došlo edino društvo »Sava« na Jesenicah, čegar zborovodja je sin Volaričev. Častno so nastopili tudi ognjegasci iz Tolmina in Kobarida.

Ob 2. popoldne smo odkorakali s trga, na čelu sokolska godba iz Prvačine, na južni konec, kjer je vzdana na rojstni hiši spominska plošča. Tu so govorili za tolminsko učiteljsko g. Josip Rakov-

Nedaleč od vrha Ripa je skalnat prepad, navpičen kakor stena. Z zastrtimi očmi je dirjal Jurij proti temu mestu in nenkrat zletel v propad. Niti zganil se ni več.

Med tem je prinesel Manassé vmirajočo deklico h kapelici in si ruval nad njo svoje sive lase ter vpil: »Pomoč! Pomoč! Umira! Ah, Noemi, ne zapusti me, ne odidi pred menoj iz te doline solz!«

Noemi je počasi odprla oči, vprla jih otožno v starca in rekla: »Moje tedanje sanje na pokopališču se vresničujejo. Zopet vidim pokojnike z mirnim smehljajem v prozornih grobovih, in za trenutek stopim med nje in se bom tudi tako mirno smehljala.«

Naenkrat je zatrepetala.

»Manassé, ni mi dobro. Posadite me! Še enkrat hočem pogledati doli na širno pokrajino, v katero več ne stopi moja noga. Manassé, ni mi dobro, zdí se mi, da pada na me velika senca! Kdo polaga na me že za živa pokrov?«

Za trenutek je začela moliti »Češčena si, Marija,« toda kmalu je umolknila. Naenkrat je zašumel veter: Zvok, čuden kakor globok vzdih zemlje, se je začul iz daljave, in dobi v pokrajini so se dvigali proti nebu oblaki prahu kakor obrovské postave. Nekaj se je zavalilo k Noeminim nogam in zašumelo; bil je to polzven venec.... venec, katerega je posvetila »bogu najine ljubezni.« Iztegnila je po njem

šček, za tržaško učiteljsko g. Stipko Ferluga, za »Zvezo narodnih društev« g. dr. Dinko Puč. — Glinjivo je bilo gledati na hodnik, kjer so stali: stari oče Volaričev, pa hčerka in sin. — Učiteljski zbor tolminski (mešani) je zapel »Gospodov dan«, Jeseniška »Sava« je zapela »Napitnico« (petje je vodil sin Volaričev), Pevsko in glasbeno društvo iz Gorice pa je zapelo »Čolničku«. — vse Volaričeve.

Na to smo odkorakali po trgu pred Občinski dom, kjer je stal zagrnjen spomenik. — Tu je govoril najprej župan g. Janko Gruntar, ki je očrtal v prav primernih besedah zasluge Volaričeve, kateremu se je tu postavil ta spomenik. G. nadučitelj Križman je govoril v imenu goriškega učiteljskega in položil venec pred spomenik; za Jeseniško društvo »Sava« je govoril g. Božič ter položil venec. V imenu Devincev je govoril in položil venec g. Sorčič. g. Vrtovca za obe društvi, iz Tolmina. — Sledile so Volaričeve pesmi: združeno učiteljsko je zapelo »Slovan na dan« pod vodstvom sina skladatelja, P. in gl. društvo iz Gorice je pelo »V zvečer«, goriško učit. društvo »Ujeteža tiča tožba«, — Jeseniška »Sava« pa »Slovenski svet, ti si krasan.«

S tem je bila slavnost končana.

Zvečer: Okoli 8. ure se je začelo zbirati občinstvo na trgu in potem je priredilo obhod z godbo na čelu. Med pevskimi točkami, ki so se proizvajale, je najbolj ugajal »Nazaj v planiski raj«, ki jo je pel mešan zbor tolminskih pevcev. Pevski zbor »Sava« je žel obilo pohvale in priznati se mora, da vsebuje isti res dokaj prav dobrih pevskih moči. Pohvalno moramo omeniti g. Sancina iz Trsta, ki je kar očaral občinstvo s svojim proizvajanjem na goslih. Glede igre pa je bila splošna sodba, da so bile vse vloge v najspretnejših rokah. Slava takim diletantom! Po končani igri se je razvila prav živahna prosta zabava.

Slava Volaričevemu spominu! Čast in hvala njegovim slavlilcem! Čast Kobaridu, ki je pokazal, da zna slaviti svoje vredne sinove!

Došle brzojavke:

Kozje na Štajerskem. — Svojemu bivšemu dičnemu učencu, milemu kobarškemu skladatelju Volariču, kličem: večnaja pamjat! Slava mu!

Nadučitelj Krajnik.

Metlika. — Slava Volariču, vzornemu učitelju, skladatelju. Pozdrav častilcem njegovim!

Gangl.

Novo mesto. — Čast spominu skladatelja Volariča!

Družina Sproc.

Nabrežina. — Nepozabnemu Volariču slava!

Ignac Tance.

Dornberg. — Obžalujoč, da ne morem prisostvovati pa kličem: uresničijo

slabotne roke, stavec jej ga je podal, ona je pritisnila ovence cvete na srce, in predno je zamrlo v daljavi bučanje vetra, se je pomešal vanj tudi njen poslednji dih in hitel z njim čez širno pokrajino — kam?

Manassé je klečal trenutek kakor strtn nad krasnim truplom. Naenkrat pa je skočil kvišku, začel je trgati obleko, ruvati sive lase in brado, biti s čelom ob stene kapele... Kje je bila njegova modrost? Težke skušnje ni prebila.

* * *

Teta Ivanka in Jurijeva mati sta umrli za nedolgo časa vsled žalosti, in Manassé je živel še nekaj let v praški blaznici.

Gospod Rybinski ni nikdar izvedel za smrt uboge Noemi. Odpotoval je, kakor je bilo določeno, ono jutro po usodni noči v Prago in bil že davno na Dunaju, ko se je raznesla po okolici vest o umoru na Ripu. V Rimu so se zabavali božansko, karneval je bil neobičajno vesel. Toda kmalu nato je umrl tast, in gospodu Rybinskemu se je velikomestno življenje priljubilo tako, da se ni več hotel vrniti v malomestno Prago. Gospa Rybinska se je pripeljala torej sama na Češko, prodala posestvo in hišo v Pragi ter pohitela za soprogom na Dunaj, kjer se je naselil stalno. Za Rimom Dunaj! Bila je to izbira, vredna gospoda Rybinskega.

naj se bajne sanje, katere je naš Volarič povil v nebeske svoje melodije. Nepozabnemu skladatelju večna slava!

Alojzij Luznik.

Domače vesti.

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke. To se je včeraj dan 13. ure dop. do 3. pop. v vsakem zbirališču kar najugodnejše. Dasi je bil dan skoraj zadnji trenutek, da se je shod gega nego razpisalo, da se je volilni zbral dan v avstrijskem parlamentu, ma nad 250 zaupnikov, ki so se shodili, žele, med njimi pa tudi nekateri kmečkoga stanu. Shod je bil predsednik izvrš. odbora nar. napr. stranke, g. bršček, povdarja, da je shod bil iz več razlogov: prvi, da se je shod, da napredna misel ni izumrla, ampak da živi, in prepričanje goji, da tudi zmaga. Treba je, da se pomenimo o položaju ter si ogledamo može, katere bomo kandidirali. Mora reči, da se je začudil, ko je slišal iz nekaterih ust, da napredne misli ni, napredne stranke ni. To se je govorilo pač največ agitatorično. Kdor tako govori, ne pomisli, kaj je stranka, ki propagira napredno misel; ne misli, kaj je nar. nap. ljudska stranka. Ne obsega naša ljudska stranka enega samega stanu, pač pa je tu poleg velike mase kmečkoga ljudstva delavstvo, obrtniki, trgovci, inteligenca. Vse to je naše ljudstvo. Stranka mora obsegati vse te stanove. Želi vsakemu stanu dobro, obsega skrb za vse stanove in v dobri vseh stanov vidi zmago našega slov. ljudstva. Sklicali smo shod zaupnikov, da se potrdi, da stranka obstoji ter da hoče obstojati in kot taka delati. Stranka obsega napredna stremeljenja, naprej za solncem moramo hoditi. Naprej za lučjo proti temi (odobravanju), ki je dosti časa vladala v naši lepi deželi. Lani so tudi volitve dokazale, da smo šli naprej za solncem proti temi. Imamo nasprotnikov, ki pravijo, da smo mi tisti, ki bomo podirali Kristusov tempej in križe metali iz šol. Boj naš je težak. Sumničenja nas ne motijo. Omenja, kako se je godilo učenjaku Galileo Galilei, ki je pa končno vendarle vskliknil: e pur si muove. Težave so. Če bi šlo še po starem, bi marsikoga sežgali na gromadi. Naš boj je načelen; za takim gremo mi. Hrepenenje po resnici nas navdaja. Dogmatična naziranja ne zadostujejo. Mi hočemo prosto pot. Sprejemamo vse, kar se skaže za dobro.... Pozdravlja vse bojivnike naprednega gibanja. Nikogar ni tu, ki bi nasprotoval. Otvori shod. Predsednikom je izbran dr. Treo; podpredsednika državni poslanec Štrekelj in župan Furlani.

O položaju poročal Gabršček. 3 leta je, odkar ni dež. zbora goriškega. Koliko reči je običajno, da niso šle naprej. Občine čakajo podpor. Polno praktičnih naprav je odvisnih od rednega delovanja dež. zbora. Polno dež. uradnikov je naraslo. Slovensko uradovanje pa je šlo tako daleč nazaj, da smo tam, kakor pred 35 leti. Lani smo poslali v dež. zbor 9 mož, prišlo pa je tudi 5 klerikalcev, med njimi profesor Berbuč. Položaj bi bil drugačen, če bi ga ne bilo. 3 glasove večine je dobil, po izkazu se je pokazalo, da sta dobila Obljubek in on jednako glasov. Bilo bi 10 in 4. Kako vplivajo malenkosti na ves položaj. Omenja to posebno zategadelj, da se pogreški ne bodo več delali. Bile so obzirnosti in druge okolnosti, ki so pripomogle Berbuču v dež. zbor. Slov. klub bi si bil zbojeval pozicijo v dobro našega ljudstva. Kar bilo, ni treba ponavljati. Nam gre za to da se spremeni položaj v deželni hiši, da vržemo gospodarstvo pod vodstvom Luigi Pajerja. Ta človek je vodil svojo politično ladjico tako spretno, da je priplul v varno pristanišče. Vse gre v Furlanijo! Ali vse to, kar je že tako grozno za nas, tako pravijo, ni še niti približna resnica vsega tega, kar se baje godi in kakor se gospodarji. V jezikovnem oziru smo mnogo na slabšem, deželnih uradnikov pa je polno Lahov, to je ljudi, polnih laškega stremljenja. In v deželni hiši dandanašnji gospodarijo laški uradniki. Rešujejo se hitro vse laške reči, slovenske pa prepušča miru in počasnemu toku. Režim laških uradnikov pod Pajerjem imamo. Tega pa moramo streti. —

Da je bil dež. zbor razpuščen, o tem ne zadene krivda »Slov. kluba«; ampak ta je edino pravilno zastopal koristi svojih volilcev. Poslanec je poslalo naše ljudstvo v dež. hišo, da spremeni sistem. S previdnostjo so skušali vršiti dano nalogu. Upalo se je, da pridejo v odbor 3 odborniki, ki ne bodo pustili vladati Pajerju, kakor on hoče. Slov. klub je zahteval 2. dež. odbornika, čast dež. podglavarja je doletela dr. Gregorčiča. Slovenska manjšina pa je zahtevala poleg podglavarja še enega odbornika, da bi imel Slov. klub, ki je slovenska večina, samo 1 odbornika, karaj 5—2 zastopnika, večina 9 samo 1. ki liberalci so hoteli 2 odbornika poleg glavarja. Bienenrth je rekel: »es war es gemeint« — da namreč slov. manjšini se da podglavarja, Slov. klub pa dobi 2 odbornika. Pojasnjuje »zvezo« z laško ljudsko stranko, ki se je tikala samo se stave dež. odbora, kakor je razvidno tudi iz pisma na dr. Maranija, katero izrabljajo klerikalci po svoje. — Vlada je razpustila dež. zbor, ko se jej je zdelo, da je precej protiklerikalnih volilcev izven dežele. Omenja pa, kako kaže tu in sem. Treba napeti vse sile, da zmagamo, pa če morda pride tudi Gregorčič še v zbornico za pokoro. (Smeh.) Omenja znana pogajanja ter se dotakne agrarne stranke. Mi smo stranka, ki obsega vse stanove, so pa tudi lahko stanovske gospodarske organizacije. Nar. nap. stranka obsega kmečki stan tako, kakor druge. — Premagala je končno vendarle p a m e t! Iskalo se je zavznikov celo tam, kjer jih ni mogoče najti.... Pa pustimo vsako kritiko. Skupaj vsi mi, ki tičimo po srcu skupaj, ostanimo skupaj in v skupnosti bo naša zmaga. (Ploskanje. Živahno odobravanje). Samo ob sebi je prišlo do prepričanja, da treba postaviti iste kandidate kakor: i, zlasti v splošni kuriji. Če smo lani šli v takem številu v boj, dvakrat, izkazali jim svoje zaupanje, ni razloga, da bi iskali drugih. Veliki časi naj ne najdejo majhnih ljudi, potem zasije dan zmage. (Viharno ploskanje). Omenja osebnostni boj klerikalcev. Priporoča slogu za dan 26. t. m., da volimo može, ki smo jih lani kandidirali. Za svoje lepe, tuintam vznešene besede žanje govornik viharno ploskanje in odobravanje.

Poročilo se odobri. Oglasi se dr. Puč, ki predlaga: 1) da se izreče Slov. klubu zaupanje, 2) da se postavijo za kandidate nar. napr. stranke: Alojzij Štrekelj, državni poslanec, dr. Alojzij Franko, odvetnik v Gorici in Anton Kriznič, župan v Kanalu. To se sprejme s soglasnim pritrdjenjem. Sprejme se tudi apel zaupnikov na g. Andr. Vrtovca v Tolminu in na volilce Tolminske, da se zavzamejo za predlagane kandidate. Gledé g. Vrtovca pojasnjuje A. Gabršček, da so zaupniki s Tolminskega predlagali Vrtovca, ki je znan vrl delaven mož. Ne ena ne druga stranka bi ne bila proti njemu. Zagotovi se mu kandidaturo v drugi kuriji. Tolminskega okraja se ne sme pustiti v nemar! Želi torej, naj bi tolminski volilci sprejeli današnje kandidate za splošno kurijo. Breščak iz Dobravelj se zavzame za ajdovski okraj, da bi dobil zastopnika ter predlaga nadučitelja Petra Medveščeka iz Sv. Križa za kmečke občine. Se mu zagotovi, da se bo to željo jemalo v poštev. V imenu pol. dr. v Cerknem govori tehnik Brelih, da na Cerkljanskem so tudi za to, da dobi Tolminsko zastopnika. Izrekli so se za Vrtovca. Mora pa se strinjati s storjenim sklepom in proglasom danes, ker je prepričan, da se ne sme cepiti. Z radostjo pa sprejema predlog na znanje, da se izreče današnji zbor za to, da se upošteva opravičenost gledé Vrtovca. Poslanec Štrekelj se končno zahvaljuje za novič izkazano mu zaupanje, omenja svoje poti okoli ministrov radi dež. zbora, končuje pa z besedami nadškoja, ki jih je govoril sedaj ob birmi v rihemberški občini in ki se glase »edini bodimo na shodih, edini pri volitvah!«

Dr. Puč je stavil končno krepko resolucijo gledé šol. Priobčimo jo prihodnjič. Sprejeta soglasno. Tako je končal shod, katerega je vodil dr. Treo jako spretno, v najlepšem redu in ob splošnem zadovoljstvu. Vsa čast našim zaupnikom!

Splošna volilna skupina.

Kandidatje narodno-napredne stranke so:

Alojzij Štrekelj,

državni poslanec in poslanik v Komnu.

Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici.

Anton Križnič,

župan v Kanalu

Na c. kr. realki v Gorici se prične šolsko leto 1909-10. s sledečim vspeedom:

14. sept. 9—12. vpisovanje učencev k vsprejemnemu izpitu za prvi razred.

15. sept. Od 8. naprej vsprejemni izpiti za prvi razred in vpisovanje italijanskih učencev v pripraviljavnico.

16. sept. Vpisovanje ostalih učencev. Domači 8.—9. pri svojem razredniku, iz tujih zavodov prihajajoči 8.—12. pri ravnatelju.

16. in 17. sept. Poročljani, dopolnilni in vsprejemni izpiti za višje razrede.

18. sept. Veni sancte. — 19. sept. Šolska maša. 20. sept. Redni pouk.

Kje so hinavci? — V »Slov. Nar.« čitamo: V narodno-napredni stranki ni hinavcev, jih ni bilo in jih tudi ne bo, ker stoji ta stranka pravno tako visoko, da v njej ni mesta za hinavce in ga tudi nikdar ne bo. V narodno-napredni stranki so združeni ljudje, ki nimajo drugih stremiljenj, kakor je občna korist slovenskega naroda, sreča in blagor vseh Slovencev. Poglejmo pa v tabor klerikalne stranke, oglejmo si tiste moze, ki nosijo v tej stranki zvonce in sila njena. Poglejmo si naprej dr. Šusteršiča. Znano je, da je bil notoričen agresiven ateist, dokler ga ni »lakota slave, blaga« speljala v klerikalni tabor. Ali ni bil dr. Šusteršič tisti, ki je svoje dni kričal, da sta Hribar in dr. Tavčar farška hlapca in da duhovniki smrde kakor kozli. In šuklje! Ko je bil v polni moči vseh svojih zmožnosti in v čistu svojih let, tedaj je bil ponosen na svoj ateizem in bič njegovega sarkazma je neusmiljeno tleskal po blagoslovljenih obrazih, da je cvilenje iz barovžev odmevalo od Triglavskega pogorja do Gorjancev. Pa dr. Krek! Danes je nestrpen, zagrizen in nasilen fanatik, u ko je bil mlad, je brez strahu pripoznaval ateistiške nazore in jih zagovarjal z ravno tistim fanatizmom, kakor danes nasprotne nazore. Može njegovih let, prijatelji iz mladine, se smejejo, kadar čujejo o Krekovih izbruhih verske nestrpnosti in z mičnimi dogodbicami izza minolih časov podkrepljajo svoje mnenje, da Krek drugače misli, kakor pa »mora« govoriti. Potem dr. Pegan. Sedaj je kar penast same verske gorečnosti, a ni še posebno dolgo, ko je bil tako vnet za ateistiške ideje in nazore, da bi ga bila sprejela vsa ta framazonška organizacija z odprtimi rokami. Tudi dr. Benkovič ni pozabiti. Ko je bil mlad, je zapadel izobčenju iz katoliške cerkve, ker se je dvobojeval. Smejal se je tedaj, če se mu je reklo, da bo moral storiti pokoro, ako hoče biti zopet sprejet v katoliško cerkev in s čudovito marljivostjo je izmišljal posmehljivih zabavljic na tiste, ki jim danes poljubljaj. umite in neumite roke. Kaj pa politične različne druge int retje vrste, Fon, Počučnik, Jarc, dr. Hočevnar? Od kdaj pa so tako trdnega klerikalnega prepričanja, da služijo lahko za tisto skalo katoliški cerkvi, ki je še peklenške moči ne morejo porušiti?

Ti elementi, ki tvorijo hrbtišče klerikalne stranke, so bili vsi odločni, prepričani, da, fanatični in zagrizeni liberalci, in nekateri celo notorični ateisti. Ta nagli pogled v tabor klerikalne stranke daje odgovor na vprašanje o hinavcih. Vse ogrožje klerikalne stranke tvorijo ljudje, ki so zatajili in izdali svoje prepričanje; sami nekdanji liberalci tvorijo hrbtišče

klerikalne stranke, brez teh liberalcev — kaj bi bila vsa klerikalna stranka?

Službeno stanje okr. šol. nadzornikov je tako, da ni enakega v nobenem drugem stanu. Okrajni šolski nadzornik je imenovan za določeno dobo, navadno za 6 let. Ako v tej dobi vestno in točno izpolnjuje svoje dolžnosti, pričakovati bi bilo, da se ga imenuje stalnim na svojem mestu. A temu ni tako. Ako ugaja političnim strankam, pusti se ga še za 6 let na dosedanjem mestu; gorje pa, ako se je zameril vladajočim političnim strankam, tudi ako je najposposobnejši strokovnjak. V tem slučaju odstavljen kot nadzornik, mora v službo na svoje prejšnje mesto in dogodi se lahko, da njegov podložni učitelj postane njegov višji in nadzornik. Te razmere izvestno škodujejo ugledu stanu in napredku šole. — Kaj pa je s plačami teh javnih funkcionarjev? Nadzornik A je po svoji prejšnji službi ravnatelj ali profesor srednje šole, ta dobiva svojo prejšnjo plačo; zgodi se, da mora poleg nadzorstva šol, opravljati tudi profesorsko službo, v tem slučaju mora biti čudapolni dvočlovek po poklicu. Nadzornik B je bil ljudski učitelj in prejema kot nadzornik svojo prejšnjo plačo. Tako se dogodi, da dobivata 2 funkcionarja z istim delom zelo različne plače, prvi do 6000 K, drugi do 1550 K na leto, dasi sta si po starosti, po delu in po službenih letih ednaka. Kdo pa ju plačuje?, Prvega država, drugega pa dežela, vendar pa imata oba pred naslovom pridevek cesarsko-kraljevi, dasi država sama tega pridevka ne uvaža posebej; kajti c. k. okr. š. nadzornik iz stanu ljudskih učiteljev ni uvrščen v noben čin. razred državnih uradnikov, nima pričakovati za starost nikake oskrbe od države ne za sé in za člene družine in ne uživa po državnih železnica nikakih olajšav. To si je država res ugodno prirojila, češ jaz potrosim 1000—1200 K potnine na leto za nadzornika, plačuje naj ga pa dežela, saj je dovolj, da mu dovolim postaviti pred svoj naslov pridevek »cesarsko-kraljevi.« Je li še koji drugi stan, ki ima slično stališče, ali je še koja država, ki tako mačehovsko postopa s tolikanj važnimi funkcionarji? Samo v Avstriji je to stanje mogoče, kjer pa je izvzeta Galicija, menda zato, ker od tam navadno prihajajo avstrijski finančni ministri. V Galiciji so okrajni šolski nadzorniki nvršeni v VIII. ali IX. čin. razred drž. uradnikov. Koliko časa bodo druge kronovine še trošile za vzdrževanje okrajnih šolskih nadzornikov, katere bi morala že zdavno sprejeti država v popolno oskrbo.

Vpisovanje učencev v šolo Pevskega in glasbenega društva v Gorici (podružnica Glasbene Matice v Ljubljani) prične se dne 15. t. m. in traja do 20. t. m. Vpisuje se v šolskih prostorih v ulici sv. Ivana št. 7 od 10. do 12. ure predpoldne in od 2. do 3. ure popoldne. Vsa natančnejša pojasnila se izvedo istotam. Odbor.

Izpred sodnije. — Sodili so cigana Riharda Levakoviča, ki je bil obtožen tatvine dveh konj; enega je prodal v Št. Petru ob Soči, drugega v Dolenjah. Ukradena sta bila konja mlinarju Bortolotiju v Reziji. Levakovič je obsojen na 13 mesecev težke ječe s postom vsak mesec.

Vojaška uprava v Gorici razpisuje nakup trdega lesa 1400 m³ za kurjavo. Ponudbe, kolekovane, se imajo podati do 17. t. m. 9. ure dop. vojaškemu oskrbova-

lišču. Tam se tudi dajejo pojasnila glede pogojev za nakup lesa.

Shod cestarjev bo dne 12. t. m. ob 1. popoldne v gostilni g. župana A. Mlekuža v Bovcu.

Goriški »Sokol« priredi v nedeljo, dne 12. t. m. pešizlet v Kojško. Odhod ob 1¹/₂ pop. iz telovadnih prostorov. Na zdar!

Cerkijanski »Sokol« priredi v nedeljo t. j. 12. t. m. zabavni izlet k Sv. Luciji. Prijatelji Sokolov dobro došli. Na zdar! Odbor.

Javnipes priredijo v nedeljo 12. t. m. fantje v (Bitni) v Malih Zabljah pri Sv. Križu-Cesta. Ples se vrši v prostorih g. Antona Kravosa. Začetek ob 3. uri pop. Nekaj posebnega pa je to, da v oni vasi ni bilo že 60 let ne godbe, ne plesa.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

O prevdarek našim vinogradnikom!

Premalo je pri nas podvzetnosti, trgovskega smisla, da bi pridelke, s katerimi nas naša radodarna in plodovita narava obdaruje, tudi spravili s kolikor največjim dobičkom v svet. Pri nas raste tako sačje in tako vino, da lahko diči vsako kraljevsko mizo. In za kako reven groš se vse to proda. Dandanes pa pride še vprašanje, ako se sploh proda. Prihaja čas, ko pride naše ljudstvo pred preizkušnjo, ali ima prirojeno trgovsko narav. Radi tega je treba pokazati poti, treba je povedati ljudstvu, da so minuli časi, ko so prihajali kupci iz vseh krajev v našo deželo po vino. Zmenilo se je in kmet sam bo moral ponujati svoje pridelke. Kake važnosti, kake koristi so vinarske in gospodarske zadruge, pokaže bodočnost, njih pomen pa že zdaj vidimo. Posebno one zadruge, kojih načelstvo je v spretnih rokah, ki znajo z agilnostjo in podvzetnostjo zasigurati zadrugi in njenim članom obstoj in dobrobit. Škoda, da ni povsod tako, da ni povsod trgovsko izobraženih močij. Toda kar ne dostaje na enem ali drugem kraju, treba je pripomoči z nasvetom. Letošnja letina kaže dobro. Treba je pomisliti, to množino spraviti v denar. Že lansko leto se je začela živahna akcija, s katero se je dosti vina prodalo v Češkem, v Pragi so nastale kar tri slovenske zaloge vin. Akoravno se zvari na Češkem tisoče in tisoče hektolitrov piva letos, pokazalo se je, da je vsejedno prostora dovolj za naše ceno in naravno vino.

Se več pa bi se razvila naša vinska trgovina na poljskem ozemlju. In Poljska bi tvorila najboljši trg za izvoz naših vin. To trditev hočem opreti ob razloge.

Na Poljskem (v Galiciji, Poznanskem in poljskem kraljestvu) se zvari malo piva, med tem ko Poljaki — kakor je obče znano — ljubijo vino. Vino na Poljskem je večinoma ogrsko in to jako drago n. pr. v gostilnah po 1'60 l. O kvaliteti sploh ne govorim. Imajo tudi francoska in dalmatinska vina, kojih cene so naravnost ogromne. Ker bi prišla za naše vino najprej v poštev Galicija, bi bilo dobro, ako bi kaka naših zadrug napravila klet in vinarno v Krakovu ali Lvovu, od koder bi potem lahko potom potnikov-agentov razširila svoje podružnice po celi Galiciji. Da bodo naša vina konkurirala z ogrskimi, je brez dvoma, ker ogrska so draga in premočna — morda radi raznih dodatkov — in tudi upošteva narodno vzajemnost. Vsled slabe letine ki jo napovedujejo na Ogrskem, bi bilo jako previdno izkoristiti ta slučaj in če ne moremo politično, vsaj gospodarsko nagraditi ohole mongole za njihovo prijaznost nad slovanskimi narodi v drugi polovici.

Razne vesti.

Na dopisnici — 13.170 besed. — Čuden rekord je dosegel neki ameriški risar, Farwell v Broklynu. Posrečilo se mu je na zadnjo stran dopisnice napisati 13.170 besed. — Dva tedna je pisal in na uro je mogel napisati le pet vrst. Izbrani stavek, 16 besed, je napisal 878 krat. Pisavo se lahko bere, dasi je najmanjša in najožja do sedaj.

Severni tečaj dosežen. — Uradno poročilo danskih kolonij na Gronskem pravi, da je v Lerwick dospel ameriški potovalec dr. Cook tja na povratni poti od

severnega tečaja, ki ga je s svojo ekspedicijo dosegel dne 21. aprila 1908. Dr. Cook je dospel septembra 1907 na koncu plovnihi vodnih cest ter nadaljeval od tod svojo pot peš in na saneh proti severnemu tečaju. Cookovi ekspediciji se je pridružilo mnogo Eskimov, bivajočih na Gronskem obrežju. Dne 19. februarja 1908 je zapustil Cook gronsko obrežje ter kretnil v spremstvu 10 mož s 13 sanmi in 103 psi proti zapadu. Za časa arktične noči (trajajoče 3 mesece) je ekspedicija hudo trpela, temperatura je pala na 83° F (46° C) pod ničlo. Ako je to res, bode datum 21. april 1908 znamenit dan v zgodovini človeštva. Stoletne težnja izobraževalnega ljudstva doseči enkrat severni tečaj je spojnena in to v dobi, ko se je angležemu poročilu Shakletonu posrečilo priti v bližino južnega tečaja ter nam podati verodostojen opis kraja na najjužnejši točki zemlje.

Velike vojaške vaje na Moravskem se vršijo okoli Velikega Mezeriča. Navzoč je tudi cesar.

Dvoboj. — Med urednikoma »Lavoratora« Angelom Lanza in urednikom »Giornale d' Italia« se je vršil dvoboj radi ostre polemike o zadnjih tržaških volitvah.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsejnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, kor nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Ova dijaka iz boljše rodbine sprejme na stanovanje in hrano dobra slovenska družina. Natančnejše se izve v upravnistvu.

Billard velik, skoraj nov je na prodaj zaradi pomanjkanja prostora. Naslov: A. Z. senior, via Cuniole 9, III., vrata 12. Trst.

Velik zaslužek!

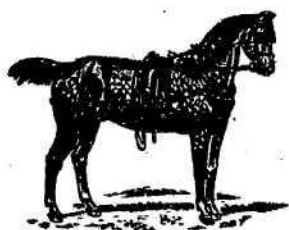
Lahko delo, stalna služba za vsakega.

Natančnejše v hotelu Union soba šte. 23. dopoldan od 9—12 in 2—5 popoldan.

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11

sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

čine, potovalne potrebščine kakor: kovčge, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravo različne koleselne in kotije.

Popravila se izoršujejo točno.

Cene zmerne.

Stavbeno podjetje

Znidarčič & Stepančič

GORICA

ULICA MATTIOLI

sa priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrsnih stavbenih del.

Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.

Za obila naročila se toplo priporočata

Znidarčič & Stepančič.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštna hranilnica št. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadrugnikov 1904 z deleži v znesku 89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304 70. Posojila: 1.693.201 —. — Rezervni zaklad: 90.230 05. — Vrednost hiš: 111.755 23.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,

na novo otvorjena velika manufakturna trgovina
Franc Souvan sin.

v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu št. 22
v Ljubljani.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici

registrovana zadruga s neomejenim jamstvom

Načelstvo in nadzorstvo „Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici“ je z ozirom na premenjena in dne 29. decembra 1905. v zadrugi register vpisana pravila, pri skupni seji dne 30. decembra 1905. sklenilo za leto 1906. ta-le način poslovanja:

Daje svojim članom posojila na odplačevanje v petih letih, proti odplačilu po 2 kroni na mesec za vsakih 100 kron; na menice pa proti 6 % obrestovanju.

Doba za odplačilo pri posojilih na obroke se po želji izposojevalca določi tudi na 10 ali več let.

Vsak izposojevalec plača pri zajezu posojila enkrat za vselej, mesto uradnine 1/2 % prispevka v posebno rezervo za morebitne izgube.

Sprejema navadne hranilne vloge v vsakem znesku, jih obrestuje po 4 1/2 %, večje, stalno naložene pa po dogovoru.

Deleži so dvojni; opravljeni po 2 kroni, glavni po 20 kron.

Zadruga objavlja vsa svoja naznanila v časopisih „Soča“ in „Primorje“.

Nova pravila so se razposlala vsem članom; če jih pa po pomoti ni kdo dobil, naj se oglasi v zadrugnem uradu v „Trgovskem domu“.

Načelstvo in nadzorstvo.

Iz Ljubljane v New-York

se vozi najcenejše s prekrasno opremljenimi ekspresnimi parobrodi, takozvanimi cesarskimi brzoparniki:

Kronprinzessin Cecilie, Kaiser Wilhelm II. — Kronprinz Wilhelm, Kaiser Wilhelm der Grosse

dalje z najnovejšimi modernimi parobrodi: Prinz Friedrich Wilhelm, König Albert, Prinzess Alice, Friedrich der Grosse, Bremen i. t. d. kateri so največji, najhitrejši in najvarnejši te družbe.

Vožnja po morju traja samo 6 do 7 dni.

Zdatne ugodnosti dovoljujejo se večjim družbam. — Podrobna pojasnila in potrebni pouk dá vsakomur

Edvard Tavčar, Kolodvorske ulice št. 35. v Ljubljani nasproti stari Tišlerjevi gostilni.

GORICA.

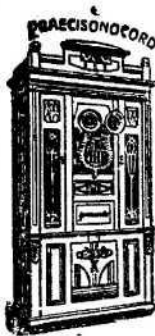
GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta, ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Keglišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Gostilničar ima vedno več gostov

ako si nabavi orkestrijon, ki nadomestuje 12 godcev. Mnogo zabave in smeha vzbudi gramofon. Oboje dobite najceneje pri podpisnem. Oglejte si mojo zalogo gramofonov, slovenskih plošč in orkestrijonov.

Šivalne stroje vseh vrst imam v veliki izbiri v zalogi. Prodajam po najugodnejših pogojih tudi na obroke

Ignac Šaligoj,
— urar —
Sv. Lucija ob Soči.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Račtelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče npraberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in aluf.

POTREBŠČINE
za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE
za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni veneli. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:
Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,

dvonadstropna, z 8 sobami, pravnica za vsako obrt

se odda v najem takoj ali pa prodaja prav po ceni.

Natančen naslov pové upravništvo „Soča“.

udlikovana pekarija in sladčičarna

Karol Draščik

v Gorici na Kornu v (lastni hiši)

zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Čudovito nizke cene dvokoles, šival, strojev, vsakovrstnih gramofonov za gostilne, kakor

tudi različnih najnovejših plošč. Izvršujejo se tudi vse poprave

Pri Batjel-u

Gorica

Štolna ulica 3.—4.

Prodaja tudi na mesečne obroke.

Ceniki franko.

Phonola

je nek aparat, ki se ga pristavi h glasovirju, da zamore vsak — tudi oni, ki se ne razume prav nič na glasbo — igrati kakoršenkoli komad prav zivrtso.

Dolčni aparat je na ogled in tamkaj daje tudi potrebna pojasnila zastopnik in zaglagatelj

Rajmund Kren

Gorica, Via Teatro.

Denar prihrani kder kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14

(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica

za tapecirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa
podobe na sipe in platno, oglečala
zima in platno.